

Ringhalsveteranernas endagsresa TOR Varberg-Grenå den 29 maj 2017.

M/S Stena Nautica.

Resan ska företas på Stena Nautica som är byggd i Danmark och togs i drift 1986. Stena Nautica började trafikera sträckan Varberg-Grenå under 1999 och går under svensk flagg.

På resa mellan Grenå-Varberg den 16 februari 2004 klockan 04,40 på morgonen, kolliderade Stena Nautica i dålig sikt med det polska lastfartyget Joanna ca 10 sjömil väster om Varberg.

Stena Nautica fick skador i höjd med maskinrummet och tog in vatten.

Samtliga passagerare evakuerades till Stena Germanica.

Fartyget bogserades in till färjhamnen i Varberg. Där försökte man att täta fartyget vid kaj och länsputsa det.

Olyckans omfattning hade kunna minskats i sin omfattning om de vattentäta dörrarna varit stängda.

Efter bogsering till varv i Gdansk för reparation var Stena Nautica åter i drift mellan Varberg och Grenå den 24 juni 2004.

Nu förväntar sig alla Ringhalsveteraner och övriga passagerare att Kaptenen verkligen är vaken och att alla vattentäta dörrar är stängda enligt separat instruktion.

Kryssningens avfärd.

När klockan närmar sig 08,00 står Ringhalsveteranernas organisatör och väntar på alla veteraner som hörsammat kallelsen för den gemensamma kryssningen TOR Grenå. Klockan 08,30 i Varbergs hamn är nu alla intresserade Ringhalsveteraner samlade utanför Stena Lines avgångshall i Varberg.

Intresset verkade vara på topp och någon hade till och med tagit med en sådan där kärra som det går att transportera en ohyggligt stor mängd med ölflak på.

Ringhalsveteranernas kryssning med M/S Stena Nautica hade av outgrundlig anledning sammanfallit med "Varbergs ordinarie kvinnliga pensionärsförbund", varför trängseln vid incheckningen blev mycket trång och trivsam och flera nya bekantskaper inleddes.

Väl ombord blev vi synnerligen väl omhändertagna av Stenas trevliga kvinnliga personal. De visade oss vägen till matsalen där den överdådiga frukosten, som redan var förbetald skulle avnjutas.

Men flera av Ringhalsveteranerna ville före frukosten se avfärden från Varberg från övre däck, varför vi alla tog trapporna upp på soldäck.

Dagen till ära så var solen tyvärr inte på plats, varför det var molnigt, lite dimmigt, 16 grader varmt och en svag vind.

Under avgången ut mot havet beundrade vi alla den eleganta fästningen med sitt ursprung från det sena 1200- talet och som under 1500- och 1600- talen utvecklades till en av de starkaste fästningarna i Europa på den tiden.

Dagens fästning består idag av ett museum och någon trevlig restaurang. Flera av Ringhalsveteranerna nämnde också något om trevliga minnen från det av många nakenbadare, utnyttjade och älskade kallbadhuset, med anor från 1903. Ringhalsveteraner med sitt ursprung från Varberg, stod stolta och tysta på soldäcket medan färjan gled förbi de historiska byggnaderna. Detta medan övriga Ringhalsveteraner ivrigt fotograferade de historiska byggnaderna. När färjan passerade fästningen blev det uppställning på soldäck för ett gruppfoto med fästningen i bakgrunden.

Kryssningens frukost.

Så blev det dags att hitta tillbaka till matsalen där frukosten skulle inmundigas. En första tallrik med ägg och två utsökta sillar med olika kryddningar lades på en tallrik. Dessa sillar balanserades med fyra olika typer av potatis och grönsaker, allt sköljdes ned med ett stort glas med gul vätska. Därefter grep samtliga Ringhalsveteraner sig an, den mera vardagliga frukostmaten, som senare sköljdes ned med mera gul dryck. Frukosten avslutades med en stor kopp underbart gott kaffe och några små bullar. Under frukosten fördes en livlig dialog där vi försökte komma ihåg och lära känna varandra lite närmare, då det var lång tid sedan vi senast hade någon kontakt med varandra. Bland annat framkom tydliga bevis på att Ringhalsveteraner, trots radioaktiv strålning, inte skiljer sig från andra människor i samma ålder vad gäller att komma ihåg namn på gamla arbetskamrater. Verkar snarare vara så att Ringhalsveteraner inte kommer ihåg några gamla arbetskamrater över huvudtaget.

Rundtur Stena Nautica.

Så vidtog en generell utforskning av Stena Nautica där vi bland annat lyckades lokalisera en butik som sålde olika "taxfree" varor.

Anholt och vindkraft.

Efter någon timme passerade vi den stora Danska "turistön" Anholt som har en yta av hela 22 km² och 160 fasta invånare. Notabelt är att den östra delen av ön är Nordeuropas största öken! (Vem hade kunnat tro det?). Ön tillhörde Halland ända fram till freden i Brömsebro 1645 då danskarna lurade till sig ön.

År 2012 öppnades världens hittills största vindkraftpark i danska Kattegatt. Detta i farvattnet mellan Djursland och Anholt.

Parken rymmer ett hundra vindkraftverk med en sammanlagd effekt på 400 megawatt. Kraftverken kan med rätt vind leverera ström till motsvarande 400 000 hushåll. Baktanken med bygget är att det ska hjälpa danskarna att sänka utsläppen av växthusgaser.

Oklart om kostnaden för projektet blev de budgeterade tre miljarder danska kronorna.

Grenå.

Så var vi då äntligen framme i den trevliga Danska hamnstaden Grenå.

Grenå har ca 15,000 invånare och har sedan 1960 färjeförbindelse med Varberg.

Grenå har även en färjeförbindelse till Anholt.

Under den ca en timme långa stoppet i Grenå ville en majoritet av Ringhalsveteranerna att vi gemensamt skulle ta en promenad in till city för att utforska staden.

Efter en snabb 10 minuters promenad, nådde vi den första restaurangen i utkanten av staden.

Flera av Ringhalsveteranerna meddelade nu att de blivit varma i kläderna, samt envisades om att de hade sett tillräckligt av Grenå och uttryckte nu önskemål om att kontrollera om restaurangen hade servering av någon svalkande dryck.

Restaurangen visade sig inte servera mat utan enbart dryck till Ringhalsveteranernas samlade glädje.

Det danska språket är svårt att förstå men genom att öppna munnen och slicka på läpparna förstod mannen bakom disken att det var Tuborg som önskades.

Det var inte nog med att restaurangen inte serverade någon mat, den vägrade också att låta några av Ringhalsveteranerna att betala med kort som normalt funkar "Around the World".

Någon av Ringhalsveteranerna hade dock varit förutseende och växlat in lite danska pengar. Som straff för det så fick han betala samtliga Ringhalsveteraners öl.

Under skål och roliga diskussioner går tiden fort och plötsligt hade vi bara 10-15 minuter kvar till färjans avgång. Ölen hälldes snabbt ned i strupen och en snabb marsch påbörjades. Två hundra meter kvar och allt är klart för avgång. Kvinnan i biljettkiosken tittade uppförande åt vårt håll och hon såg ut att vinka frenetiskt med armarna.

När vi kom in ville hon se våra id-kort och biljetter medan vi skojade till det och sa att vi kom från IS och Syrien. Men det verkade som hon inte uppskattade våra roliga skämt.

Förmodligen var hon i total avsaknad av humor.

Väl ombord stängdes porten och Kaptenen hälsade oss och alla övriga passagerare välkomna ombord igen.

Middag

Så var det äntligen dags för lite mat igen och efter en noggrann kontroll och granskning av att alla Ringhalsveteraner verkligen hade betalt för middag i samband med biljettbeställningen, blev vi alla insläppta i matsalen. Där väntade svåra val mellan fisk eller kött samt valet av fyra olika preparerade potatis, ris och två härliga såser. Valet av vin till maten var ganska lätt då det fanns ett rött vin, ett vitt vin och ett rosévin. Majoriteten av Ringhalsveteranerna valde köttet och det lagom goda röda vinet.

Åter flödade diskussionerna om roliga händelser med gamla arbetskamrater, som hade namn som ingen kunde komma på. Men det gjorde inget för alla visste ändå vilka arbetskamrater som åsyftades.

Desserten innehöll flera varianter av underbara jordgubbstårter, som lätt slank ned tillsammans med lämplig dryck.

Till kaffet uttrycktes önskemål om att Ringhalsveteranerna nu hade gjort sig förtjänta av en konjak till kaffet. Ringhalsveteranernas organisatör av hela den underbara kryssningen samtyckte till önskemålen och påbörjade en inventering av Stena Nauticas konjaksförråd. Nu visade det sig att även valet av konjak var synnerligen lätt då endast en flaska med konjak fanns i baren.

Efter att ha övertygat den unga flickan i baren att måttet för 6 cl bara motsvarade 4 cl fylldes alla glasen med den gyllne vätskan.

När betalningen skulle genomföras av organisatören av kryssningen, fungerade inte kassaapparaten varför organisatören lovade den unga flickan, att på heder och samvete betala när organisatören gick ut från matsalen.

Flickan serverade sedan alla glasen till de förvåningsfulla Ringhalsveteranerna och aromen från konjaken spred sig runt borden.

Samtliga glas lyftes över bordet och en gemensam stor skål för Ringhalsveteranerna utropades med lagom hög röst för att inte störa övriga middagsgäster, som bara drack vatten.

Så var middagen över och alla Ringhalsveteranerna tågade stillsamt ut från matsalen som nu var stängd.

Organisatören glömde naturligtvis att betala konjaken vid uttåget.

Taxfree och samvete.

Nu gick tåget till den välfyllda affären där alkohol kunde inhandlas. De med "säckkärria" började nu stapla ölflak för 99 kr alternativt för 129 kr på kärria. Någon hade redan lyckats få plats med tio flak på kärria och dessa var nu omsorgsfullt säkrade med säkerhetsband för att inte falla av under den krångliga transporten vid ankomst till kaj i Varberg.

Under stapelarbetet drabbades organisatören av dåligt samvete. Samvetet sitter bakom vänstra örat och påminde om obetald konjak. Organisatören tar nu kontakt med chefen i matsalen och släpps in genom den låsta dörren. Efter att ha skojat lite med chefen, som var jätteglad och trevlig, samt talat om att vi är de fattiga pensionärerna från Ringhals Kärnkraftverk, som är ute och roar oss för en gångs skull.

Så blev organisatören kvar hos chefen och det blev lite prat om att konjaken var nog lite dålig och att det nog bara var ca 2 cl i glasen. Chefen skrattar och håller med och plötsligt händer följande osannolika händelse!

Chefen fortsätter att skratta och säger att med så trevliga pensionärer så bjuder hon på konjaken!

Wow, en stor kram var hon allt värd!

Besök hos lastbilschaufförer.

Några av Ringhalsveteranerna föreslog sedan att vi skulle gå in och sätta oss och dricka öl hos lastbilschaufförerna, som bara får dricka vatten.

Efter att en av de envisaste veteranerna gick för att beställa öl kom chefen från matsalen och tydliggjorde att Ringhalsveteraner borde veta hut!

Man ska följa de instruktioner som gäller. Och hos lastbilschaufförer dricker man inte alkohol.

Fy skäms!

Resultatet blir att alla Ringhalsveteraner fick försöka hitta en sittplats på några långa bänkar i korridoren utanför matsalen, där får de sitta och dricka öl resten av kryssningen.

Ankomst Varberg

Vid ankomsten till kaj tackar alla Ringhalsveteraner varandra för en härlig kryssning, med många roliga historier och alla ser redan fram emot nästa års kryssning i Ringhalsveteranernas regi.

Organisatören känner sig glad och upprymd över den lyckade kryssningen och ser också redan nu, fram emot att få nöjet att administrera och organisera nästa års kryssning.

Organisatören tackar personligen alla deltagare för en underbara och rolig kryssning. Alla deltagare tackar organisatören för hans fantastiska planering och organisation av årets kryssning. Samtliga upprepar åter att de ser fram emot nästa års kryssning....!

Deltagare i kryssningen.

Någon kanske undrar hur många Ringhalsveteraner det var som deltog i alla roligheter på dagens kryssning med Stena Nautica.

Glädjande nog så deltog hela en procent (1 %) av alla medlemmarna i Ringhalsveteranerna.

Hur många medlemmar i Ringhalsveteranerna är då en procent?

Jo, en procent av alla medlemmar i Ringhalsveteranerna betyder att cirka tre medlemmar deltog i den välorganiserade kryssningen.

Vilka medlemmar i Ringhalsveteranerna var det då som deltog i denna fantastiska kryssning med Stena Nautica?

Jo, det var:

- Organisatören Lars Gomersson
- F.d. styrelsemedlemmen Janne Engblom
- Medlemmen Roland Peterson

Foton

Nedan ses de tre glada Ringhalsveteranerna som deltog i årets kryssning!

Lars Gomersson